

Večernik

»JUTRA«

Leto II. (IX.), štev. 179

Maribor, sreda 8. avgusta 1928

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejemani v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prašernova ulica št. 4

Radićevo stanje vedno bolj kritično

DANES ZOPET PRISPEL ŠE DR. SINGER Z DUNAJA. — BOLNIK APATIČEN IN PADA V NEZAVEST. — VELIKO VZNEMIRJENJE V ZAGREBU IN BEOGRADU.

ZAGREB, 8. avgusta. Po izjavah zdravnikov je Radićevo stanje trajno resno in že tako kritično, da lahko vsak trenutek nastopijo komplikacije. Davi se je zopet sestal zdravniški konzilij, obstoječ iz dunajskega specialista dr. Wenkebacha, monakovskega zdravnika dr. Rhomberga ter zagrebških zdravnikov dr. Ivančevića, dr. Gottlieba in dr. Radoničiča. O zdravstvenem stanju Stjepana Radića je bil izdan sledeči komunikat: Temperatura 37,4, žila 104, respiracija 38, acetoni minimalni, delovanje srca neregularno. Sladkorja v krvi 0,6, vsega skupaj 4,8 gramov. Bolnik je sedel dopoldne pol ure v fotelju. Appetit je razmeroma dober, subjektivno stanje relativno dobro. Opoldne je dospel ponovno v Zagreb dunajski specialista za zdravljenje sladkorne

bolezni, dr. Singer in se bo vršil danes popoldne nov zdravniški konzilij. Iz tega najnovejšega komunikata je razvidno, da se stanje Stjepana Radića stalno slabša in je nevarnost vedno večja. Bolnik je padel že ponovno v nezavest in postaja vedno bolj apatičen. Pri njem se mudi stalno po več zdravnikov.

Interes občinstva za Radićevo položaj je ogrožen ne samo v Zagrebu, temveč tudi v Beogradu, kjer se vedno znova pojavljajo alarmantne vesti. Danes dopoldne so iz Beograda neprestano telefonično vprašali, kako gre Radiću. Veliko vznemirjenje vlada zlasti radi tega, ker se beograjski politični krogi boje, da bi eventualna Radićeva smrt lahko iz temelja izpremenila celokupno sedanjo situacijo.

Posl. dr. Hodžar proti izročitvi sol rivcev beograjskega zločina

VLADNA VEČINA JE DANES V IMU NITETNEM ODBORU SKLENILA, DA SE POSLANCA TOMA POPOVIĆ IN DRAGOTIN JOVANOVIĆ NE IZROČITA SODIŠČU.

BEOGRAD, 8. avgusta. Danes dopoldne je imelo imunitetni odbor narodne skupščine sejo, na kateri je poldne je imel imunitetni odbor narodne skupščine, da odkloni zahtevo sodišča po izročitvi poslancev Tome Popovića in Dragotina Jovanovića-Lune, ki sta osumljena sokrivde na atentatu dne 20. junija v narodni skupščini, ko sta bila ustreljena poslanca Pavle Radić in dr. Basariček, trije poslanci, med njimi tudi Stjepan Radić, pa nevarno ranjeni. To stališče so zastopali kot sovnetniški poslanci dr. Krsta Miletić, Kosta Timotilević, slovenski poslanec dr. Hodžar ter demokrat Slavko Dukanac. Za izročitev sta z vso odločnostjo govorila le musliman dr.

Mehmed Behmen in zemljoradniški poslanec Joca Jovanović, ki sta naglašala, da bo ta sklep izzval v javnosti vtis, kakor da hočejo vladni poslanski klubi ščititi osumljene sokrivce pred morebitno obsodbo. Opozarjala sta dalje, da bi moglo izzvati to še hujšo kri pri Hrvatih. Vladna večina pa je šla hladnokrvno preko tega in sprejela že omenjeni sklep z večino glasov. Muslimani so zato takoj posej posetili Ljuba Davidovića in pri njem odločno protestirali proti temu sklepu. Baže je bil tudi Ljuba Davidović sam silno razburjen in bo zahteval, da se ta sklep suspendira in da pride stvar še enkrat pred imunitetni odbor.

Narodna skupščina

NEREDNOSTI PRI GRADNJI ŽELEZNIC. — SPOR MED RADIKALI IN DEMOKRATI V FINANČNEM ODBORU.

BEOGRAD, 8. avgusta. Na današnji seji narodne skupščine se je vršila samo razprava o predlogu poslancev Peteja na in Vujića, da naj vlada suspendira od dolžnosti ter izroči rednemu državnemu sodišču vse strokovne referente in eksperte bivšega prometnega ministra Milosavljevića, češ da so s svojim dosedanjim samovoljnim in slabim delom dovedli grajenje železnice v brezupen položaj ter povzročili s tem naši državi poleg ostale škode tudi ogromno materialno škodo. Poslanec Vujić je v utemeljevanju predloga navajal številne nerednosti pri gradnji železnice ter zahteval, da se krivci najstrožje kaznujejo. Bivši prometni minister Milosavljević je skušal v daljšem govoru braniti in zavračati očitke. Ob 1. pop. je bila seja prekinjena in se popoldne nadaljuje.

V finančnem odseku je prišlo danes do značilnega incidenta. Ker je treba voliti novega predsednika odbora, je nastal

radi tega mesta med radikali in demokrati hud spor. Demokrati zahtevajo predsedniško mesto zase in kandidirajo dr. Pečića, radikali pa njihovo zahtevo odklanjajo, češ da pripada po ključu mesto predsednika njim. Demokrati sedaj groze, da podajo odstavko v odbor, ako se jim ne odstopi mesto predsednika, radikali pa so danes, da se revanžirajo, glasovali v finančnem odboru proti predlogu dr. Pečića glede ukinjenja člena finančnega zakona o redukciji gimnazij.

Letalsko tekmovanje Male antante

PRAGA, 8. avgusta. Danes zjutraj je startalo 21 češkoslovaških letal k letu Male antante. Proga vodi iz Prage preko Krakova, Varšave, Jaša, Bukarešta, Beograda, Zagreba in Bratislave nazaj v Prago.

Vsa posadka „F 14“ mrtva

VELIKA NESREČA ITALIJANSKE VOJNE MORNARICE PRI BRIONSKIH OTOKIH. — POTOPLJENO PODMORNICO »F 14« SO VČERAJ ŽE POTEGNILI IZ MORJA, A NAŠLI SO POSADKO ŽE MRTVO.

TRST, 8. avgusta. Italijansko vojno mornarico je zadela katastrofa, ki je gotovo na las slična strahoviti nesreči, ki se je pripetila preteklo leto ameriški podmornici »S 4«.

V ponedeljek zvečer je v bližini Brionskih otokov manevrirala v vzhodni smeri velika italijanska podmornica »F 14«. Dvignila se je ravno z veliko naglico iz morja, ko je nepričakovano priplula mimo torpedovka »Missori«. Torpedovka se je pri tej priliki tako nerodno okrenila, da je zadela postrani v podmornico, ki se je takoj potopila in obležala v globočini 50—60 m pod morskovo površino. Dogodek se je pripetil ob 8.45 zvečer.

Radiotelegrafist »Missori« je takoj prosil za nujno pomoč in so res kmalu prispela na kraj nesreče letala, več torpedovk in remorkerjev. Reševalno akcijo vodi admiral Fochini z bojne ladje »Brindisi«, ki je zasidrana v neposredni bližini nesreče. Po dvehurnem iskanju je neko letalo ugotovilo kraj, kjer leži podmornica. Takoj so bile pripravljene sesalke za dovajanje zraka v podmornico. V podmornici je 30 mož posadke in oficirjev, ki se bore sedaj na morskem dnu z življenjem in smrtjo. Kakor se zatrjuje, je v podmornici znatna količina kisika, tako da morejo vzdržati ponesrečenci tri do štiri dni. Reševalna dela so se nadaljevala vso noč od ponedeljka na torek in so včeraj že toliko napredovala, da se je posrečilo potapljačem oviti podmornico z vrvmi in jo že nekoliko dvigniti. Pričakuje se, da se bo rešilna akcija še pravočasno končala s popolnim uspehom.

RIM, 8. avgusta. Šele sedaj se je izkazalo, da je katastrofa italijanske podmornice »F 14« mnogo večja, kakor so jo slikale prvotno uradne vesti. Podmornico so spravili včeraj ob 8. na površje in ugotovili, da je mrtva

vsa posadka, obstoječa iz 2 oficirjev, 24 mornarjev in 6 mehaniških vajencev.

Podmornica »F 14« je stala v morju navpično in se je s sprednjim delom zarila v morskno dno v globočini 40 m. Po silnih naporih se je posrečilo doseči stike s ponesrečenci in jim dovajati zrak. Posadka je nato odgovorila, da so vsi živi in da mirno pričakujejo rešitev. Pri reševalni akciji je sodelovalo 5 torpednih rušilcev, 2 podmornici in več tovornih ladij. Ko so končno podmornico povezali z železnimi verigami, so jo spravili potem s pomočjo 250 tonskega dvigala najprej v vodoravno lego, nato pa polagoma na površino vode.

Že je gledal del podmornice izven vode, ko se je iz dosedaj še nepojasnjenih vzrokov nenadoma raztrgala veriga in podmornica je znova izgnila na dno morja, odkoder so jo potem potegnili šele čez 12 ur spet na površje.

Oblasti so do zadnjega trenutka upale, da bo ostala posadka podmornice živa. Poleg tega, da so podmornici dovajala sveži zrak, je imela podmornica tudi večjo množino kisika. Ko se je podmornica pri dvigavanju znova potopila, pa so prenehali vsi stiki s posadko. Reševalci so zato mislili, da se je vsa posadka zaprla v kapitanovo kabino. Šele naknadno pa je bilo ugotovljeno, da je vsa posadka umrla strašne smrti. Ko se je namreč podmornica potopila v drugič, je udarila z vso močjo ob morskno dno, pri čemur so se razbili akumulatorji in se je nato posadka vsled izhlapevanja zveplene kisline vsa zastrupila in zadušila.

Tragična smrt posadke podmornice »F 14« je vzbudila po vsej Italiji veliko razburjenje ter žalost in sočutje s preostaliimi ponesrečenci.

Komite za rešitev domovine na delu

NOVI SAD, 8. avgusta. Povodom umora novinarja Vladimirja Ristovića je dobil direktor tukajšnjega »Vidovdana« in znani vodja samostojnih demokratov v novosadskem okraju Dobroslov Jevdije vić, v ponedeljek od »Komiteta za spas otačbine« pismo z mrtvaško glavo na vrhu in sledečo vsebino:

»Za nedolžno prelito kri rodoljuba in heroja Vladimirja Ristovića je Komitet za spas otačbine sklenil, da vsaj nekoliko osveti pokojnika, da bo v roku enega tedna prelil smrdljivo in pokvarjeno kri tvojega šefa Pribečevića in tvoju.« Na vprašanje, ali polaga kako važnost na to grožnjo, je Jevdije vić odgovoril: »Kdor bi poskušal da me ubije, se bom potrudil, da se dostojno revanžiram.«

VARŠAVA, 8. avgusta. Po vsem Poljskem je temperatura včeraj nenadoma padla. V kopališču Zakopane je zapadlo celo nekoliko snega, ki pa je kmalu nato zopet skopnel.

ANGORA, 8. avgusta. V Brusi je nastal včeraj katastrofalen požar, ki je v par urah popolnoma uničil 61 stanovanjskih poslopj. Škoda znaša na stotine milijonov.

Veliki župan mariborske oblasti, g. dr. Fran Schaubach, nastopi z današnjim dnem svoj redni letni dopust. V času njegove odsotnosti ga bo zastopal dvor. svet. g. dr. Leon Stare.

Požar na Kozjaku

Obmejni Kozjak je zajela v nedeljo zvečer silna nevihta z dežjem in točo. Okrog 20. ure je rdeče zažarelo nebo nad Sv. Duhom, kar se je videlo tudi iz Maribora. V Zg. Kapli je treščilo v gospodarsko poslopje posestnika A. Hartmana in upepelo vso že spravljeno zrnje, seno, gospodarske stroje in orodje. 20 glav živine so k sreči rešili. Škoda je zelo velika, zavarovalnina malenkostna. — Posestniki! Zvišajte zavarovalnine današnji vrednosti primerno!

Divje prostitutke

Aretirali so trojico potepuških žensk, starih policijskih znank in izgnank, ki se vedno zopet vračajo v mesto, kjer jih polica zaloti v kaki beznici, ponoči na ulicah ali pa v parku. Trojica je tokrat ob aretaciji naravnost pobesnela. Žensčine so se metale in valjale po tleh ter vpile na vse pretege. Stražnike so obsule s kopo najgrših psov ter z očitki, da jih hočejo pri Grafu zlorabljati. To je stara taktika takih ptic. Rade bi se predstavljale za uboge žrtve. Radi nedostojnega vedenja so dobile po 14 dni, izročene bodo pa tudi sodišču radi javnega nasilja in potem seveda zopet izgnane.

Avtomatična telefonska centrala v Mariboru

Zopet nekaj, s čemer se bo lahko po-
našal naš Maribor, in sicer upravičeno
ponašal. Razumljivo je, da je stalo pre-
cej truda od strani manj ali več mero-
dajnih činiteljev, morda celo malo lo-
kalno pobarvanih patrijotov, da so se
posrečile poteze, ki so privedle to vele-
zanimivo in velekoristno napravo v na-
šo oblastno prestolico.

Mariborska avtomatična telefonska
centrala je četrta v Jugoslaviji; v Lju-
bljani, Novem Sadu in Zagrebu že funk-
cionirajo slične naprave v obče zado-
voljstvo prebivalstva. V Mariboru je
centrala že montirana, manjkajo le še
aparati pri strankah, pa bodo želje tudi
tukajšnjih telefonskih naročnikov iz-
polnjene. Seveda ni nabava teh apara-
tov odvisna od tukajšnjih činiteljev, pač
pa od Beograda, ki se bo morda enkrat
spozabil in pregrešil proti dosednji v
vseh državah tužno poznani devizi »ima
vremena«.

Marsikdo se bo vprašal, kaj pa z Beo-
gradom? Zakaj še nima Beograd avto-
matske centrala? Odgovor na to vpra-
šanje je jako lahek. Prestolnica si je tik
pred izbruhom svetovne vojne nabavila
novo, neavtomatsko telefonsko centralo,
ki je danes v razmeroma dobrem stan-
ju in bi bilo škoda, da bi jo že sedaj na-
domestili z avtomatsko. Sicer je beo-
grajska centrala ob zavzetju Beograda
po sovražnih četah trpela, a so jo Av-
strijci in Nemci temeljito popravili.

Velezanimiva je naprava, naravnost
čudo stvarjenja človeškega razuma in
človeške iznajdljivosti. Ko stopiš v tiste
velike svetle sobe, v katerih so monti-
rane na kovinastih stojalih pregledno in
v lepem redu tiste naprave, ki nadome-
ščajo človeški razum in delo človeških
rok, osupneš. Dosedaj je bila neavtomat-
ska centrala namenjena za petsto naroč-
nikov, sedanja avtomatska jih more
sprejeti tisoč, a se da razširiti do tritisoč.
Za posluževanje tisoč aparatov zadostu-
je za ena sama tehnično izobražena ose-
ba. To pove vse! Še več! Ta oseba mo-
ra paziti le na to, da popravi morebitne
napake, ki jih pa zakrivi povečini tele-
fonski naročnik sam; točko in značaj na-
pake pokaže stroj sam s pomočjo razno-
barvnih, električnih žarnic. Za slučaj,
da tehnične osebe ni v bližini stroja, ki je
na ta način pokazal napako, pa prične
električni zvonec s svojim delovanjem
in zvoniti tako dolgo, dokler večša člove-
ška roka ne poseže vmes in napake ne
popravi. Toda radi tega dejstva samega
ne moremo še imenovati naprave avto-
matske, to ime zasluži predvsem radi

tega, ker se stranka brez posredovanja
človeka (gospodične v telefonski centrali)
— torej avtomatsko — zveže s stran-
ko, s katero želi govoriti.

Velekoristna je naprava z dvojnega
ozira. Na živce ne gre tako, kakor dose-
danja neavtomatska in režijske izdatke
zmanjšuje. Vsakdo, ki je imel v večjem
obsegu posla s telefonom, se je upravi-
čeno ali neupravičeno naučil — kleti, v
vseh tonovnih načinih. Na koga se je
mož jeziti? Seveda na tiste »irajle«
v centrali, ki slabo razumejo napovedano
številko, akoravno jo je mnogokrat on
sam napačno napovedoval. Seveda so bi-
le tudi gospodične krive, če je telefon
slabo funkcioniral in mesto da bi šle pri-
tožbe, ki so bile mnogokrat psovkam ze-
lo podobne, na naslov tehničnega vod-
stva, jih je morala požirati uboga telefo-
nistka. Jezil se je mož, ker zveze ni dobil
tako, ki jo je hotel klicati. Se-
veda je bila zopet gospodična objekt, na
katerega se je mogla stresti jeza, ne pa
dejstvo, da je bil poklicanec zaposlen po
drugih klicateljih.

Toliko v obrambo gospodičen telefo-
nistk, ki opravljajo približno sedem ur
zaporedoma jako naporno, duha morečo
in na živce idočo službo in ki niso stro-
ji, pač pa osebe iz mesa in kosti, kakor
gospod telefonski naročnik sam. Vse to
zdravju škodljivo obojestransko razbur-
janje odslej odpade: v centrali bo stal
mesto gospodične stroj brez živcev. Ako
naročnik ne bo dobil takoj zveze, kar se
pa po izkušnjah v Zagrebu le redkoke-
daj zgodi, bo tehnik v centrali na poziv
stroja samega v najkrajšem času napa-
ko odpravil in s tem tudi povod za raz-
burjanje. Napake, ki se bodo porajale pri
telefonskem prometu, bodo pa šle po ve-
čini na rovaš naročnikove lastne ner-
voznosti, ker ne bo ravnal s svojim apa-
ratom nežno in fino, kakor to zasluži.

Režijski izdatki, ki jih sedaj predstavl-
jajo plače gospodičam telefonistkam,
odpadejo v veliki meri in bo sedanjim
šestim pri telefonu službujočim osebam
odgovarjala le ena tehnično izobražena.
Pri tem pa ni misliti, da bodo vse te ose-
be ostale nezaposlene; avtomatizacija
telefonske centrala v dosedanjem obsegu
dovoljuje dvig števila lokalnih naročni-
kov od 500 na 1000 in omogoča znatno
razširjenje medmestnega (interurbane-
ga) telefonskega prometa. Pri tem oddel-
ku, ki je doslej zaposloval le tri osebe,
bo odslej delovalo približno deset oseb.

O drugih zanimivostih, ki so združene
z avtomatsko telefonsko centralo, več
prihodnjič v drugem poglavju.

Izdane in izbrisane obrtne pravice v Mariboru

V preteklem mesecu so bile izdane v
Mariboru sledeče nove obrtne pravice:
1. Wistan Oskar, tapetnik, Koroščeva ul.
4; 2. Stojec Antonija, trgovina z urami
itd. Jurčičeva ul. 8; 3. Levak Oskar,
trgovina s pleteninami, Gosposka ul. 15;
4. ing. Ferdinand Friedau, avtomehanič,
Aleksandrova c. 19; 5. Zelenka Erwin,
trgovina s pohištvo itd. Ulica 10. okt.
5; 6. Schenk Ivan, čevljar, Tržaška c. 1;
7. Lah Alojz, čevljar, Pod mostom 8; 8.
Lešnik Betka, dežnikarstvo, Gosposka
ul. 14; 9. Šmid Ivan, krojač, Slovenska
ul. 24; 10. tvrdka »Farič« d. z o. z. Mari-
bor, Levstikova ul. 9; 11. Potočnik Sre-
čko, čevljar, Mlinska ul. 7; 12. Jevšenek
Alojz, starinarstvo, Tržaška cesta 18;
13. Mesarič Ivan, mizar, Cankarjeva ul.
26; Romih Anton, klepar, Betnavska c.
26; Riedl Marija, trgovina z delikatesa-
mi, Ob železnici 14; 16. Bregant Roza,
branjarija, Aleksandrova c. 71; Grobel-
šek Franc, trgovina z mešanim blagom
in dež. pridelki na debelo in drobno,
Aleksandrova c. 57 in 57 a; 18. Belak
Karol, prevažanje oseb z avtomobilom,
Vrtna ul. 17; 19. Kelbič Ivan, trgovska
agentura in komisija, Koroščeva ul. 2;
20. Nardin Marija trgovina z mešanim
blagom, Frankopanova ul. 10; 21. Mauer
Ana, trgovina s papirjem in drobnarijo,
Tržaška c. 1; 22. Kramberger Ivan, tr-
govina z delikatesami, Koroška c. 90;
23. Krabath Josip, trgovina z galanterijo,
Grajski trg 4; 24. Kogelnik Ivana, bran-
jarija, Državna c. 24; 25. Uhler Janko,
trgovska agentura in komisija, Glavni
trg 14; 26. Žoher Lovrenc, mizar, Po-
horska ul. 5; 27. Kos Ivan, mesar in pre-
kajevalec, Frankopanova ul. 15; 28. Čeh
Franc, pek, Smetannova ul. 51; 29. Bedič
Fr., trgovina s suknjo, Wolfova ul. 7 in
30. Šimenc Marija, šivilja, Trg Svobode
2. — V istem mesecu so bile izbrisane
sledeče obrtne pravice v Mariboru:
Schenk Viktor, oz. Julijana, čevljar, Tr-
žaška cesta 1; Smolej Štefanija, zasebna
kuhinja, Pod mostom 11; Trutščil Peter,
trgovina z lesom, Meljska c. 2; Cizelj
Adolf, trgovska agentura in komisija,
Aleksandrova c. 44; Živko Jakob, me-
sar, Glavni trg; Emilija Sieber, trgovina
z rokavicami itd., Gosposka 9; Schifko
Jakob, branjarja, Pobrežka c. 13; Kušar
Viktor, godec, Gajeva ul. 9; Witzman
Edvin, sejmarstvo, Loška ul. 5; Horvat
Ignac, branjarja, Vrtna ul. 11 in Schnabl
Jakob, zlatar, Pobrežka c. 6a.

Pripravljajte si sami sodavico v orig.
angl.

SPARKLET

sifonskih steklenicah

Srebrno poroko

sta praznovala včeraj v ožjem krogu
svojcev mariborski odvetnik in višji
sodni svetnik v pok. g. dr. Anton Mulej
in njegova gospa soproga Alma, roj.
Baš. Rodoljubni dvojici naše čestitke s
klicom: Še na mnoga leta!

Nagrade za zračno pošto z balončki iz
letalskega meetinga v Mariboru

se lahko dvignejo pri g. blagajniku v
Ljubljanski kreditni banki še do 1. sep-
tembra. Nagrade so bile dodeljene slede-
čim gg.: Ferdinand Podkovač, Gizela
Robinšek, Jakob Lah, Nanda Glebova,
dr. Ervin Mejak, Stojan Pekar, Gerta
Pugl, Končan Mirko, Zorica Slokarjeva,
Štuhar Vida, Emil Hans Attems, Hanzi
Danilo, dr. Andrej Korenčan, Neva No-
vak, Rudolf Rene, Ana Lotz, Josip Czer-
ny, H. Lettner, Franc Meško, Nada in
Bojan Osojnik.

Razstava na glavni skupščini UJU v
Mariboru.

Na glavni skupščini UJU bo od 11. do
zaključno 15. tm. razstava ročnih del,
deških in dekliskih (skupina ravnatelj
Humek, ravnateljica Stupica in prof. Mar-
kovac iz Zagreba). Posebnost bo raz-
stava mladinske jugoslovenske literatu-
re, pedagoške centrala v Mariboru, Es-
peranto, in zlasti zanimiva bo razsta-
va »Narodnega dela« iz Beograda, dru-
štva za nacionalno kulturo. Razstava
bo odprta dnevno od 8. do 12. in od 14.
do 18. ure. Vstop prost, pobirali se bodo
prostovoljni prispevki za mariborske
ubožne otroke.

Rovarjenje komunistov v Zagrebu.

Vsesplošno nervoznost in težko krizo,
ki jo preživlja naša država vsled skoro
nepremostljivih napetosti med hrvatskim
delom naroda in današnjim hegemoni-
stičnim režimom, skušajo, kakor kaže
vsa znamenja, zlasti komunisti spretno
izrabiti za svoje rovarske namene. Za-
grebska policija je izvršila te dni nepri-
čakovano več hiterih preiskav pri raznih
osebah, ki so končale s presenetljivim
uspehom. Tako je našla pri neki stranki
4 nemške defenzivne bombe ter večje
število samokresnih in puškinih nabojev.
Vse skupaj je bilo skrito v neki hiši v
košari pod posteljo. Zaplenjeno je bilo
tudi mnogo komunistične literature. Do-
sedaj je bilo aretiranih že 7 oseb, pre-
iskava pa se nadaljuje in bo v kratkem
zaključena. Kakor poročajo zagrebški
listi, je pričakovati senzacionalnih raz-
kritij.

Posetniki jesenskega velesejma v Lju- bljani

od 1. do 10. septembra imajo s sejemsko
legitimacijo pravico do polovične voznice
ne v obe smeri. Pri odhodu dajo na do-
mači postaji žigosati legitimacijo in ku-
pijo celo vozno karto. S to se potem
brezplačno vozijo nazaj. Ob vstopu na
velesejmu se vsakemu potrdi, da je v
resnici obiskal prirediteljev. Železniški po-
pust je dovolila posetnikom ljubljanskega
velesejma tudi Avstrija in češkoslovaška
republika, odkjer bo mnogo odziva, saj
bo velesejmu priključena jubilejna kme-
tijska razstava, že sama po sebi pravi
kmetijski velesejem.

Avtomobilistom,

ki delajo hrup kakor stari Izraelci pred
Jerihom, je policija upravičeno zvišala
globo na 150 Din. Za brezobzirnosti po
noči je »taksa« še precej višja. Če nimajo
čuta obzirnosti do prebivalcev, naj pla-
čajo. Mogoče se bodo tako umirili. Ne-
kateri imajo kakor nalašč visoko kričeče
hupe ter hupajo in hupajo brez vsake po-
trebe. Po najbolj prometnih ulicah je
strašen hrup, ki ljudi vznemirja in bega.
Mestna občina bi dobro storila, če bi v
dobro vzgled opremila svoje avtobuse z
mirnejšimi hupami ter soferje poučila,
naj jih ne rabijo brez potrebe.

Predzrli tatovi

so si izbrali svoje torišče v krogih nižje
Maribora. Pretečeno noč so v Hotini
vasi vdrli v svinjak nekega posetnika
ter ukradli par svinj. Bili so tako predzrli,
da so klali kar pred hlevom ter potem
svoj plen odnesli: Ravno tako je bilo
prejšnji teden blizu Pragerskega. Zlo-
činski nočni obiskovalci morajo kraje
dobro poznati, da lahko kaj takega izvede
jo.

Okrog kopališč,

zlasti po Pristanu, se kljub prepovedi
potika dan na dan nekaj žensk v pičlih
kopalnih kostimih. Straža je dobila na-
log, naj take šetanke aretirajo ter jih —
kostimirane kakor so — odvede v poli-
cijski zapor. To jim bo gotovo dovolj
sprehoda, da ne bodo drugič kopališča
raztegnile na ulico.

Deca brez varstva —

to je zelo žalostno in strašno poglavje.
Sinoči je zopet našel stražnik na držav-
nem mostu neko še ne tri leta staro de-
kletce, ki je zapuščeno sedelo na robu
mosta ter bi lahko vsak čas strmoglavilo
v vodo. Na policiji so bile slučajno neke
stranke, ki so spoznale ubogega otro-
čička kot hčerko neke hišnice.

Družabni večer »Drave«.

Nar. žel. glasbeno društvo »Drava«
priredi v soboto, dne 11. tm. ob 20. uri
v veliki verandi Uniona družabni večer
z vsemi svojimi odseki (pevski, godbeni
in tamburaški). Opozarjamo na priredi-
tev vse članstvo UJNZB, vse »Dravi«
naklonjeno občinstvo, zlasti pa jugoslo-
vensko učitelstvo, ki bo ob priliki kon-
gresu tega dne že v precejšnjem številu
zbrano v Mariboru. Vstopnine ni, pač pa
se bodo sprejemali prostovoljni prispev-
ki. — Odbor.

J.A.D. Triglav v Zagrebu

priredi dne 2. avgusta počitniški sesta-
nek v Ljutomeru. Odhod iz Maribora v
soboto 11. avgusta ob 16. uri. Udeležba
za člane obvezna. Gospodi starešine
vljudno vabljene.

Pogrebno društvo na Pobrežju pri Ma- riboru

priredi v nedeljo, dne 12. avgusta v pro-
storih gostilne Simonič na Pobrežju ve-
liko dobrodelno veselico v okrepitev
sklada za izvenpravilne podpore. Vstop-
nina 5 Din, v predprodaji 3 Din, otroci
prosti. Za obilen obisk prosi odbor.

Mariborski in dnevni drobiž

Ponočni autobus-promet?

(Ponovne želje in prošnje meščanov.)

Avtobusov smo se tekom enega
leta tako privadili, da bi jih že težko
pogrešali, če bi jih zopet izgubili. V
zadnjem času se je promet po raz-
nih uspehih in neuspehih poizkusih ta-
ko izpopolnil, da imamo stalne vozne
rede v stenski in žepni izdaji, kar je
vsekakor hvalevredna naklonjenost
agilnega podjetja. Glavno je, da se
promet tudi točno po voznem redu
vrši. Edina napaka, ki se bo morala
brezdvomno odpraviti je manjkajoči
n o č n i p r o m e t. Že ob lanskim
otvoritvi se je obljubljalo, da bo tudi
v tem oziru občinstvu ustrezno, žal
danes ne vemo ničesar o tozadevnem
projektu. Hudo razburjenje vla-
da dnevno ob prihodu večernih vla-
kov, ko razen dragih fujakerjev in
avtotaksijev ne vidiš nikakega avto-
busa, ki bi ti za nizko ceno omogočil
nočni povratek domov v oddaljeno
predmestje. Ob slabem vremenu je
jeza tem večja, ko si primoran gaziti
predmestno blato. Tuintam se ti iro-
nično zareži razsvetljen plinski trans-
parent »Avtobus-postaja«. Čemu ven-
dar sveti, če ni nočnega prometa?

Če ima podjetje uslužbenih 24 sofer-
jev, bi se vendar vsaj na glavnih pro-
gah (1 in 2) mogel uvesti tudi po-
nočni promet do 11. ure, ob nedeljah

event. do polnoči. Tako je v vseh
mestih, kjer obstoja avtobus-promet,
ki v poznih nočnih urah nadomesti
tramvaj. Na Sušaku n. pr. vozi še
opolnoči zadnji avtobus na Trsat za
3 Din kot podnevi. Isto je tudi v Za-
grebu, kjer so nočne cene le za 50%
višje. Tujci, ki prihajajo v Maribor, se
čudijo, da avtobusi gredo »s kurami
spat«.

Bliža se jesenska doba slabih cest
in gledališka sezona. Okoličanom je
lani podjetje šlo velikodušno na roko
in jim je nudilo ponočne vožnje celo
do Slov. Bistrice, kar je popolnoma v
redu. Ni pa v redu to, da se omalova-
žuje domačine, ki imajo v oddaljeno
predmestje po pol ure hoda in še več
(Pobrežje, Studence).

Prosimo, da se tudi v tem oziru na-
pravi remedura, da bomo na svoj av-
tobusni promet res lahko ponosni!

Zatvoritev Ruške ceste.

Vsled izvršitve cestnih del se zapre
za nekaj dni Ruška cesta za vozovni
promet od petka dne 10. avgusta naprej
in sicer med Kralja Petra trgov in Smo-
letovo ulico.

Poskusi radio-oddaje

ljubljanske oddajne postaje se vršijo da-
nes med 17. in 18. in 20. in 21. uro na va-
lu 566

Patience Worth

MEDIJ PESNIŠKEGA DUHA. VELIKA UGANKA.

Okultisti imajo zopet močno agitacijsko sredstvo in orožje proti skeptikom in nevernikom, znanstveniki — zlasti zdravniki, psihijatri, psihologi in filozofi pa veliko in težko uganko. To je slučaj »Patience Worth«.

Patience Worth je duh, ki je našel svojega medija, da se lahko udeležuje pred svetom. Medij je 45letna gospa Leonora Curran iz St. Louisa v Ameriki. To je žena z običajno srednjeevropsko izobrazbo brez vsakega literarnega zanimanja in talenta. Predno je postala medij, je teklo njeno življenje vsakdanje brez vsake posebne zanimivosti in znamenja. Ker se je — kakor toliko sovrstnic precej — zanimala za razne družabne igre, je končno slučajno naletela tudi na »Quija-Bord« — na stekleno ploščo s črkami in kazalcem, kakršne se poslužujejo spiritisti pri svojem občevanju z duhovi. Medij drži za kazalec in duh mu vodi roko od črke do črke, da pove, kar misli in kar bi se ne dalo izraziti s trkanjem in drugimi običajnimi znaki in sredstvi pri seansah.

Ko se je Leonora začela ukvarjati l. 1913 z »Quija-Bordom«, se ji je eden od duhov predstavil kot Patience Worth ter naznanil o sebi le to, da je živel v 17. stoletju v Angliji. Več se ni dalo zvedeti od njega in javljati, se je le Leonora, kadar je prišla med spiritiste. Izbral si je le njo za svojega medija ali posrednika.

Polagoma ji je začel narekovati kratke izreke, verze, pesmi in tudi prozo — vse jako duhovito ter v čisti stari angleščini z izrazi, ki so se danes iz jezika že izgubili. Nerodno se je pomikal sprva ka zalec od črke do črke, Leonora je nenavadne, čisto popolnoma tuje izraze beležila le z veliko težavo, tekmo časa je pa postala tako dober instrument tuje inteligence, da je zabeležila do 3000 besed tekom poldruge ure.

Literarna narekovanja duha P. Worth so tolike kakovosti, da se od strokovnjakov prištevajo med odlične angleške pesnitve, vredne Shelley-a, Whitman-a, Longfellow-a itd. Vse je tudi po vsebini originalno, duhovito in pestro. Posebno zanimanje vzbujajo lepe, že zastarele jezikovne oblike, ki so znane samo še

angleškimi jezikoslovcem: Gospa Curran je kot medij producirala že okrog 1500 pesmi in sestavkov v prozi. Vse brez izjeme je umetniško in jezikovno izborna. Mnogi strokovnjaki, ki niso niti slutili o nastanku, so označili vse za dela nekega neznanega, starega in velikega angleškega pesnika. Ko so doznali za spiritistični izvor, seveda niso vedeli, kako naj se lotijo te velikanske uganke.

Vse mogoče so že poskušali. Leonora Curran so že nešteto krat preslušavali, da bi našli kako sled človeka, ki potom nje spravlja med svet svoje proizvode. Da pri Leonori sami ni govora o kakih pesniški žili, to se je takoj videlo. Strogi znanstveniki so prisostvovali tudi seansam, ko je medij pisal po narekovanju pesniškega duha. Že samo pisanje je bilo po svoji naglici nekaj čudovitega. Tako se ne bi dala beležiti niti snov, katero zna človek gladko na izust, kaj šele nekaj tujega po vsebini in jezikovni obliki.

Tudi proza Patience Wortha je velika uganka. Leonora je napisala nekč povest »Hope True-Clvde« iz angleškega vaškega življenja, iz krajev, o katerih nima niti pojma. In vendar je opis tako pristen v lokalnem koloritu in v jeziku, da so v Angliji, kjer je povest izšla, vneto povpraševali in iskali, katera domača pesniška moč se skriva pod pseudonimom Patience Worth. Druga povest »A sorry Tale« je zajeta iz Palestine iz Kristusovih časov. Avtor je dokazal s tem delom temeljito historično in geografično znanje razen Wickliffovega prevoda sv. pisma bo težko najti v etimološkem pogledu še čistejše anglosaško delo.

Psihoanalitiki pravijo, da nekateri ljudje podzavestno prevzamejo misli in značje od drugih. Če bi bilo še toliko na tej hipotezi, izgubi vso svojo vrednost v slučaju, ko se ne da dokazati, odkod bi zamoglo vse izhajati, kar nekdo podzavestno izraža ali producira. Ko so se pesmi P. Wortha že toliko bravnale ter tudi tiskale po Ameriki in Angliji, bi jih gotovo pravi avtor reklamiral za svoje, če bni bile prišle v svet po psihoanalitični teoriji.

Patience Worth je in ostane uganka.

Sokolstvo

Okrožni sokolski zlet na Ježici pri Ljubljani

V nedeljo, 5. avgusta je priredilo I. okrožje sok. župe v Ljubljani svoj okrožni zlet z otvoritvijo Sokol. doma na Ježici. Malo po pol 14. uri je odkorakala izpod Narodnega doma skoro preskromna povorka Sokolstva z godbo Sokola I. načelu na Ježico. Pred zastopstvom Saveza, župe in ljublj. društev je korakala četvorica bratov Sokolov iz Bosne, iz Novega Sarajeva, župa Gaorila Prinčipa v svojih slikovitih narodnih nošah, ki so prišli v Slovenijo, da si ogledajo življenje in delo naših sok. društev. Povsod so bili predmet zanimanja in pozdravljanja. Pred vhomom v Ježico je bil kratek pozdrav domačinov, nakar se je priključilo povorki polnoštevilno Ježiško sok. društvo z domžalskim in odkorakalo k otvoritvi novega Sokolskega doma.

Presenetil nas je skromen ličen dom, ovit v zelenje in boje zastav naše domovine. Solnce je zlatilo to slavlje in slavnostno razpoloženje je prevevalo srca vseh prisotnih, ki so došli od blizu in daleč, da proslave tako skromen sok. praznik na Ježici, ko je izpregovoril pred sednik gradb. odseka br. Kregar pozdrav ne besede k otvoritvi Tyrševega templja na Ježici. V vznešenih besedah se je spomnil vseh onih živih in mrtvih tihih delavcev, ki so prispevali k dograditvi tega malega doma. Omenil je tudi matično društvo Sokola I. na Taboru, ki je vzelo pod okrilje novo ustanovljeni odsek in ga podpiralo po svojih močeh. Zahvalil pa se je tudi ostalemu občinstvu, ki je stalo ob gradnji doma z darili ob strani. Nato je predal br. Kregar ključ doma br. starosti Ivi Troštu, ki jih je prevzel z obljubo, da naj bo ta dom tempelj značajnih Sokolov in zavednih Jugoslovancev, spominjajoč se pri tem velikega brata Kralja Aleksandra I., nakar je godba intonirala drž. himno. V imenu

JSS in starešinstva Ljub. sok. župe je častital društvu na tem slavlju in pozdravil v svoji sredi kot zastopnik naše Bosne br. Sokole, želeč jim, da se bodo vrnili domov, z lepimi spomini na bivanje med Slovenci — Sokoli. Za Sokola I. na Taboru je častital društvu br. Verij Švajger, ki je v svojem navdušenem govoru povdarjal, da se danes odpirajo 19 vrata Sokolskih domov v Ljubljanski sok. župi, kar kaže, da je sokolstvo na potu do uresničenja Tyrševih idej. Za Z. K. D. in Društvo domov v Sloveniji je pozdravil nov dom br. ravnatelj Anton Jug, končujoč z besedami br. staroste JSS br. Gangla, da bo zavladovalo takrat sokol. kraljestvo, ko bo toliko domov, kolikor je cerkvic na prijaznih slovenskih gričih. H koncu se je zahvalil za prisrčni sprejem v imenu bratov iz Bosne br. Vlado Juvanc, ki je prinesel pozdrave iz Sarajeva in častital društvu na uspehu.

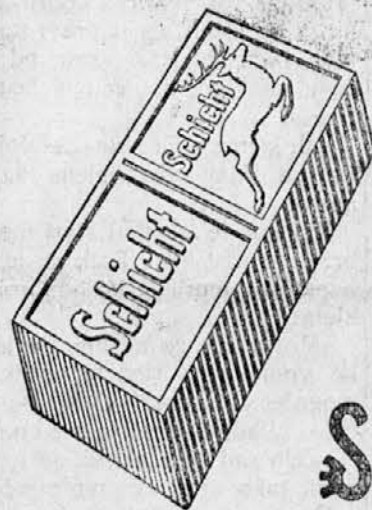
Po oficijelnih govorih je bila dejanska otvoritev doma, nakar so si gostje ogledali notranjost doma. Dom stoji na sredini vasi ob glavni cesti, ima čedno, svetlo telovadnico z gledališkim odrom in sejno sobo ter garderobo. Tu bo življenja dela in pesmi Sokola!

Po razgledu se je formirala povorka, ki je korakala na senčno telovadišče pri Štirnu na Ježici, kjer se je vršil takoj nato uspeli telovadni nastop vseh oddelkov pod vodstvom br. društv. nač. Novelija in okr. načelnice s. Podborškove. Tudi orodna telovadba je vesplošno ugajala. Občinstvo je zelo številno posetilo prireditve. Poleg gori omenjenih zastopnikov Sokola smo opazili tudi brate iz zagrebške in mariborske župe. Veseliški prostor je zaživel zadovoljstvo agilnih bratov in sester Ježiškega Sokola. Pri vsej prireditvi je svirala neumorno izvrstna godba Sokola I. s Tabora pod vodstvom sok. skladatelja br. Verija Švajgerja.

Sokolskemu društvu na Ježici častitam k uspehu in kličem: Le vztrajno naprej k zmagi Tyrševih idej! Zravo!

Lepa Hrvatica

ceni lepo perilo in skrbi, da bo dolgo trajno in se vedno bleščalo od snage. Ona radi tega rabi le

SCHICHTOVO MILO

Sport

MOLNP — službeno.

Mladinska finalna tekma za pokal SK Ilirije se bo vršila v nedeljo ob 17.30 na igrišču SK Železničar. Službujoči odborniki so: gg. Winterhalter in Breznik. Prihodnja seja bo v ponedeljek ob 20. v kavarni »Jadran«.

Začetek nogometne sezone

bo letos oficijelno na praznik 15. tm., in sicer z izbirno tekmo med reprezentanco in drugim teamom. Nedelja 19. tm. je določena za medmestno tekmo Ljubljana — Maribor. Dne 8. in 9. septembra je slovesna otvoritev igrišča SD Rapida s sedežnimi tekami:

8. sept. SK Ilirija : SD Rapid.

9. sept. ISSK Maribor : SD Rapid.

ISSK Maribor, nogometni odsek.

V petek obvezni trening na dva gola ob 17.30 prvega moštva, rezerve in mladine. Pridite točno, dan je že kratek! — Načelnik.

Finalista mladinskih pokalnih tekem

se srečata v nedeljo ob 17.30 na igrišču SK Železničar. S to tekmo je pričakovali lep šport in je dvomljivo, kdo si bo od obeh finalistov pridobil zmago. Mladina SK Železničarja je pokazala v nedeljo jako dobro igro z lepimi tehničnimi potezami, imela pa bo v mladini SD Rapida vztrajnega in požrtvovalno igrajočega nasprotnika.

Redni občni zbor MOLNP

se vrši v torek, dne 14. tm. ob 20. v Grajski kleti s sledečim dnevnim redom: 1. poslovno poročilo odstopajočega odbora. 2. absolutorij. 3. volitve novega odbora. 4. slučajnosti. Opozarja se, da se morajo delegati klubov izkazati s pravilno podpisanim pooblastilom svojega kluba. Volilno pravico ima samo po eden delegat vsakega kluba.

SK železničar — nogometna sekcija.

Jutri v četrtek ob 19.30 se bo vršil na igrišču obvezen sestanek vseh igralcev prvega moštva in rezerve. Igralci morajo prinesiti s seboj vso opremo, ki jo imajo doma. — Tajnik.

Novo morilno orožje

so iznašli v Ameriki. Doslej smo slišali, da se uporabljajo strupeni plini le v vojnem klanju, v bodoče pa jih bo uporabljalo človeštvo tudi v »zasebne svrhe«. Neki inženjer je skonstruiral poseben »samokres«, cevko, podobno nalivnemu peresu, ki se napolni s strupenim plinom in se torej še laže nosi s seboj kot pištola. Plin iz tega orožja je tako strupen, da more pokvariti in zastrupiti vso sobo, v kateri se delj časa po atentatu ne more več stanovati. Nasprotnika, na katerega se strelja, je moči umoriti na daljavo 4 m. Združene države so se že odločile uporabljati te nove samokrese v borbi proti predrznim tihotapcem alkoholnih pijač.

Edgar Wallace:

Žaba z masko

(The Fellowship with the Frog.)

I.

Da se je motor avtomobila razvnel in pokvarilo tudi kolo, je bila ena, druga, pomembna okolnost pa ta, da se je to zgodilo blizu Maytree posestva ob cesti proti Horshamu. Hiša je bila precej velika, z leseno fasado in slamnato streho. Rihard Gordon je obstal pred vrtnimi vrati, da jo občuduje. Hiša je izhajala iz epohe kraljice Elizabete. Njegovo zanimanje in občudovanje se ni nanašalo na zgodovinsko starino.

Ne, — četudi je ljubil cvetlice kakor pravi prijatelj cvetja in se je velik vrt razgrinjal kakor prekrasna preproga — ni ga pridržal vonj prekrasnih vrtnic. Tudi občutek ugodnosti, ki je bil izražen s tem idiličnim krajem, ga ni prevzel.

Bilo je dekle sredi vrta, ki je privabilo njegove poglede. Dekle je sedelo v senci murve sredi vrtnic s knjigo v roki. Njeni lasje so imeli barvo starega zlata, zlata, ki je ohranilo blesk in življenje. Čista polt in — ko je okrenila glavo proti njemu — dvoje sivih, vprašujočih oči, globoko sivih. Naglo je vstala.

»Žal mi je, ker Vas motim« — se je opravičil Dick — »vodo rabim za svoj voz! Hudo žejo ima.«

»Če hočete z menoj tja za hišo, Vam pokažem vodnjak«, je odvrnila. Takoj je občutil lepoto njenega glasu. Bil je alt, vreden vseh adjektivov, ki izražajo toplino, blagostanje in milino. Sledil ji je in radoveden je bil, kdo je. Govorila je, kakor govore odrasle deklice z mladeniči enakih let. Dick, ki je bil že nad trideset let star in je s svojim gladkim obrazom izgledal kakor dvajsetleten, je bil vesel tega tona.

»Tu je vedro in tu je naš vodnjak«, je dejala. »Služkinjo bi Vam poslala na pomoč, pa je še nismo imeli in je tudi ne bomo.«

»Tu je pač neko ubogo dekle prišlo ob dobro službo«, je dejal Dick, »ker tu pri vas je prelepo.«

Umolknila je in ko je zajemal vodo, se mu je zdelo, da ga opazuje od strani z izrazom popolne brezbrčnosti. Ko je pa nesel vedro k avtomobilu na cesto, mu je le sledila. Šla je okrog velikega rumenega avtomobila ter ga radovedno ogledovala.

»Ali se ne bojite voditi sami tako težek voz?« je vprašala. »Na smrt bi se prestršila, tako silen in nevaren se mi zdi.«

Dick se je dvignil. »Strah?« — se je nasmejal. »To je beseda, ki sem jo črtal iz besednjaka svoje mladosti.«

Za trenutek je bila malo zmedena, potem se je z njim vred smejala.

»Ali ste prišli preko Welforda?« je vprašala. Prikimal je.

»Potel ste pa videli najbrž mojega očeta na cesti?«

»Srečal sem gospoda srednjih let z mračnim pogledom, ki krši gospodov dan, ker vlačil velik rujav zaboj na hrbtu.«

»Kje ste ga srečali?« je vprašala z zanimanjem.

»Dve milji odtod, mogoče tudi bližje. Upam pa, da nisem opisal Vašega gospoda očeta,« je odvrnil v precejšnji zadregi.

»Najbrž bo on,« je odvrnila brez vsake nevolje. »Papa je naravoslovni fotograf, snema filme ptičev in rastlin — seveda kot amater.«

Dick je odnesel vedro na prejšnje mesto ter obstal. Iskal je opravičilo za svoje obotavljanje ter mislil, da bi se dalo najlažje najti v razgovoru o vrtu. Ni pa še pričel, ko se je ob vratih pojavila postava nekega mladega moža. Bil je čeden, velik in močno zrašččen. Dick ga je cenil na dvajset let.

»Halo, Ela, je oče že nazaj?« se je oglašil ter šele potem opazil obiskovalca.

»Moj brat,« je predstavila deklica in Dick se je zavedal, da se mora za tako lahko doseženo znanstvo zahvaliti svoji mladeniški zunanosti. »Rekla sem mu, da taki veliki vozovi niso za mlade ljudi,« je dejala Ela. »Saj se spominjate na strašno nesrečo pri Norham-križišču.«

Brat se je smejal: »To je zopet zarota. Samo da ne dobim motornega kolesa. Oče se namreč boji, da ne bi koga povozil, Ela pa misli, da bi se sam ponesrečil.«

V tem trenutku se je pojavil mož, katerega je Dick srečal na cesti. Velik, malo upognjen, siv in suh v obrazu, je nezaupljivo ogledoval tujca s svojimi globoko ležečimi očmi.

»Dober dan!« je izgovoril kratko. »Se Vam je dogodila nezgoda?« »Ne, hvala. Samo vode mi je zmanjkalo in gospodična —«

»Bennet,« je odvrnil mož. »Dala vam je vode? No — torej, dobro jutro!« Stopil je ob stran, da napravi pot Gordonu, toda Dick je odprl vrata od znotraj in čakal, dokler ni vstopil lastnik Maytree-a.

»Moje ime je Gordon«, je dejal. »Prisrčno se Vam zahvaljujem za gostoljubnost.«

Kimajoč je korakal stari mož s svojim bremenom v hišo. Dick se je pa ves obupan, da mora sedaj oditi, obrnil do dekle:

»Motite se, če mislite, da je tako težko voditi voz. Hočete poskusiti? Ali mogoče vaš brat?« Dekle se je obotavljalo. Mladi Bennet je pa vneto dejal:

»Zelo rad bi poskusil, še nikdar nisem vozil tako močnega motorja!«

Da pa zna voziti, če je le prilika, je takoj pokazal. Opazovala sta, kako je voz izginil za vogalom; dekle z namršenim čelom, Dick pa v mislih, da sme še nekaj minut ostati v njeni bližini.

»Ne bi mi bili smeli dovoliti,« je rekla. »Mladeniču, ki si želi vedno nekaj boljšega, pač ne koristi, če se mu dovoli voditi tako krasen avto. — Mogoče me ne razumete? Ray je zelo častihlepen

in sanja o milijonih. Kaj takega ga vsikdar spravi iz sebe.«

V tem trenutku je stopil iz hiše oče. Njegov obraz se je zmrčilo, ko je opazil oba ob vrtni ograji. »Vi ste mu dovolili voziti?« je rekel osorno. »Ljubše bi mi bilo, da se to ni zgodilo. Jako ljubeznivo od Vas, gospod Gordon, toda v Rayovem slučaju popolnoma zgrešena prijaznost.«

»Žal mi je, —« je skesano odvrnil Dick. »Tu pride!« Veliki voz je pristal ob vratih.

»To je bajno!« Ray Bennet je skočil z avtomobila in ga objel s pogledom, v katerem se je mešalo občudovanje z obžalovanjem. »Moj Bog! — če bi ta bil moj!«

»Saj ni,« je posegel vmes stari. Kakor da mu je žal osorne besede, je pristavil: »Mogoče bo pa nekega dne cel avtopark tvoj, Ray!« Dick je stopil naprej, da se poslovi. V veliko in veselo začudenje ga vpraša stari Bennet: »Ali hočete mogoče še ostati in deliti naše skromno kosilo? Potem boste lahko dopovedali mojemu nespametnemu sinu, da posest velikega avtomobila ni vedno najčistejša veselje.« Dickov prvi vtis je bilo dekletovo začudenje. Očividno je bil nenavadno počaščen, kar se mu je tudi potrdilo, ko je John Bennet odšel.

»Vi ste prvi človek, ki ga je oče kdaj povabil na kosilo, kaj ne, Ray?« je dejala deklica.

Ray se je smehljaj. »Očetu ni dosti do družabnosti, to je res,« je dejal. »Zadnjič sem ga prosil, naj bi Filo Johnsona povabil za soboto popoldne, pa mi je uničil to idejo takoj, ko se je porodila. Pri tem je pa stari filozof Johnson dobrična in osební tajnik mojega šefa. — Gotovo ste že slišali o »Združenih Maitlandih?«

Dick je pokimal. Marmornata palača na Endbankmentu, kjer je uredil baje-

slovno bogati gospod Maitland svoje poslovne prostore, je bila ena najlepših zgradb Londona.

»Uradnik sem v njegovi menjalnici,« je dejal mladi mož. »In Filo bi lahko dosti storil zame, če bi ga oče hotel vsaj povabiti. Tako sem pa obsojen, da ostane ves čas neznanen uslužbenec.«

Dekle mu je položilo roko na usta. »Ne grajaj vendar papana, gotovo postaneš še jako bogat.«

Mladenič je mrmral in nato bridko pripomnil: »Papa je preiskusil že vse sisteme kako postane bogat.«

»No — in?« Glas je bil hripav in drhteč od jeze. Nihče ni opazil, da se je John Bennet vrnil. »Vse delaš z nevoljo, jaz — jaz pa skušam že dvajset let, da bi se dvignil. Res je, dosti nespametnih načrtov sem že imel, a to je vse radi vaju...« Umolknil je, ker je opazil Gordonovo zadrego. »Povabil sem Vas, sedaj pa perem pred Vami umazano perilo naše hiše,« je dejal s skesanim humorjem. Vzel je Dicka pod roko ter ga vodil med nasadi proti hiši. »Ne vem, zakaj sem Vas povabil, mladi mož,« je dejal. »Mogoče iz trenutnega nagiba, mogoče vsled slabe vesti. Otrokomoma doma ne nudim družabnosti, kakoršne si že lita, sam pa tudi nisem dober družabnik. Neprijetno mi je, da ste bili priča prvega rodbinskega prepirčka, ki smo ga imeli v tolikih letih. Njegov glas in njegovo obnašanje je razodevalo izobraženega moža. Dick bi od srca rad vedel, kakšen poklic ima.«

Pri kosilu je sedela Ela Dicku na leví. Malo je govorila in kadar jo je pogledal, je upal iz dna srca, da je radi njega tako zamišljena. Sama je stregla in ko je postavila na mizo sadje, je stari vprašal: »Ne morem Vas imeti za tako mladega, kakor izgledate, gospod Gordon. Koliko let imate?«

Mali oglasi. Maloštevilni v poročevalni in sodilni nameni občin: vsaka beseda 30 p, najmanjši znesek Din 5.—

Mali oglasi

Zenitve, dopisovanje in oglaševanje trgovskega ali rodbinskega značaja: vsaka beseda 50 p, najmanjši znesek Din 10.—

Kupim staro zlato
srebrni denar, umetno zobovje po najvišjih cenah. — Ilger-jev sin, urar in juvelir, Maribor, Gosposka ulica 15. X
Trajne kodre po najnovšem sistemu.

Kumarice za vlaganje
znojmsko-moravske vrste razpošiljamo v vsaki množini od 10 kg dalje. Velikost do 7 cm kg á Din 5.—, do 9 cm kg á Din 4.— prosto postaja Št. Ilj. Naslov: Mermolja, zelenjadno vrtnarstvo, Št. Ilj pri Mariboru. 1499

Rožnata foulard svila
za poletne obleke od 68 Din naprej pri J. Trpinu, Maribor, Glavni trg 17.

Kupim
vagon ječmenove ali ovsene prešane slame, ter 5 vagonov suhih borovih cepanic. Ponudbe na upravo »Večernika« pod »Takojšno gotovino«. 1504

Gospodična
se sprejme na hrano in stanovanje. Cvetlična ulica 21 II. 1505

Upokojenec
išče mali zaslužek. Naslov pove uprava lista. 1506

Lepa velika temnordeča perzijska preproga
in antikvarična pisalna miza na prodaj. Naslov pove uprava »Večernika«. 1507
Garderoberko
išče Velika kavarna. Zglasiti se v garderobi od 20. do 22. ure. 1508

Specerilska trgovina
v mestu se odda v najem. Pismene ponudbe je poslati na upravo »Večernika« pod »Takoj«. 1509

Soba s posebnim vhodom
in celo oskrbo se odda. Sovinc, Aleksandrova cesta 51 I. nad., dvorišče. 1495

Dražba lova

Lovska pravica krajevne občine Pečke se da potom javne dražbe do 31. III. 1935 v zakup. Dražba se vrši v Poljčanah, dne 6. sept. 1928 ob 9. uri predpoldne v uradnih prostorih. 1503

Srezki poglavar: Poljanec, s. r.

NI VSEENO

katero znamko kolesa si kupite. Vedej morate, da so kolesa po Din 2300 — 1600 — in 1000.—. Varujte se najcenejših koles ker se podražijo vsled popravil.

Kupite samo

STEYR - WAFFENRAD
z dve letnim jamstvom.

Glavno zastopstvo in zaloga

3107

Bogomir Divjak, Maribor, Glav. trg 17

Zahtevajte povsod „Večernik“!

Zahvala!

Podpisani se tem potom zahvaljujem specialistu za porodništvo g. Dr. Fr. Toplaku ter babici gospej Ani Kutin-ovi, da sta s pravočasno nad vse spretno operacijo in trudapolno nego rešila življenje moji ženi in otroku.

G. dr. Toplaka, kakor tudi gospo Kutinovo vsakomur najtopleje priporočam.

1511

Marijan Novak

ORANZADA PATRIA

Citronada in Mandarinka „Patria“ so najfinejši naravni sadni sok. Stalna zaloga je pri **JAKOBU PERHAVEC, MARIBOR, GOSPOSKA 19**
tovarna za izdelovanje likerjev, dezertnih vin in sirupov. XVI
Ma drobno! Na debelo!

